

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היכי נימא?		^											ל.
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתוליכנו לשלום וכו'.		!										◇	ל.
אימת מצלי?								^					ל.
משעה שמהלך בדרך.	רבי יעקב אמר רב חסדא:							!				◇	ל.
עד כמה?								^					ל.
עד פרסה.	רבי יעקב אמר רב חסדא:							!				◇	ל.
והיכי מצלי לה?								^					ל.
מעומד	רב חסדא:							!	◆			◇	ל.
אפילו מהלך.	רב ששת:							!	◆			◇	ל.
רב חסדא ורב ששת הוו קאזלי באורחא, קם רב חסדא וקא מצלי.	[רב חסדא]								○			◇	ל.
אמר ליה רב ששת לשמעיה: מאי קא עביד רב חסדא?	[רב ששת]								○				ל.
אמר ליה: קאי ומצלי.									○				ל.
אמר ליה: אוקמן נמי לדידי ואצלי, מהיות טוב אל תקרא רע.	רב ששת:								○			◇	ל.
מאי איכא בין הבינו לתפלה קצרה? - הבינו - בעי לצלויי שלוש קמייתא ושלוש בתרייתא, וכי מטי לביתיה לא בעי למהדר לצלויי בתפלה קצרה - לא בעי לצלויי לא שלוש קמייתא ולא שלוש בתרייתא, וכי מטי לביתיה בעי למהדר לצלויי. והלכתא: הבינו - מעומד, תפלה קצרה - בין מעומד בין מהלך.												■	ל.
היה רוכב על החמור וכו'.													ל. <
היה רוכב על החמור והגיע זמן תפלה, אם יש לו מי שיאחז את חמורו - ירד למטה ויתפלל, ואם לאו - ישב במקומו ויתפלל	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	ל.
בין כך ובין כך - ישב במקומו ויתפלל, לפי שאין דעתו מיושבת עליו.	רבי:											◆	ל.
הלכה כרבי.	רבא ואיתימא רבי יהושע בן לוי:											■	ל.
סומא ומי שאינו יכול לכיין את הרוחות - יכין לבו כנגד אביו שבשמים, שנאמר (מלכים א' ח') והתפללו אל ה'	תנו רבנן:											■	ל.
היה עומד בחוץ לארץ - יכין את ליבו כנגד ארץ ישראל שנאמר: (מלכים א' ח') והתפללו אליך דרך ארצם												■	ל.
היה עומד בארץ ישראל - יכין את לבו כנגד ירושלים, שנאמר: (מלכים א' ח') והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת												■	ל.
היה עומד בירושלים - יכין את לבו כנגד בית המקדש, שנאמר: (דברי הימים ב' ו') והתפללו אל הבית הזה												■	ל.
היה עומד בבית המקדש - יכין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, שנאמר: (מלכים א' ח') והתפללו אל המקום הזה												■	ל.
היה עומד בבית קדשי הקדשים - יכין את לבו כנגד בית הכפורת												■	ל.
היה עומד אחורי בית הכפורת - יראה עצמו כאילו לפני הכפורת												■	ל.
נמצא: עומד במזרח - מחזיר פניו למערב, במערב - מחזיר פניו למזרח, בדרום - מחזיר פניו לצפון, בצפון - מחזיר פניו לדרום נמצאו כל ישראל מכוונין את לבם למקום אחד.												■	ל.
מאי קראה - (שיר השירים ד') כנגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות, תל שכל פיות פונים בו.	רבי אבין ואיתימא רבי אביןא:											■	ל.
אבה דשמואל ולוי כי הוו בעו למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי, וכי הוו מטי זמן קריאת שמע קרו.	[אבה דשמואל ולוי]											◆	ל.
השכים לצאת לדרך - מביאין לו שופר ותוקע, לולב ומנענע, מגילה וקורא בה, וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא. השכים לישב בקרון או בספינה - מתפלל, וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא	דתניא: [ת"ק]											■	ל.

בצבור שנו.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא] לאו איתמר עלה, אמר רבי יוחנן:									!					◇	ל:
כמה ישהה בין תפלה לתפלה?										^					◇	ל:
כדי שתתחונן דעתו עליו	חד: [רב הונא/רב חסדא]									!					◇	ל:
כדי שתתחולל דעתו עליו.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]									!					◇	ל:
מאן דאמר כדי שתתחונן דעתו עליו - דכתיב: (דברים ג') ואתחנן אל ה'										■						ל:
ומאן דאמר כדי שתתחולל דעתו עליו - דכתיב (שמות ל"ב) ויחל משה.										■						ל:
טעה ולא הזכיר של ראש חדש ערבית - אין מחזירין אותו, לפי שאין בית דין מקדשין את החדש אלא ביום.	רב ענן אמר רב:										■				◇	ל:
מסתברא מילתא דרב בחדש מלא, אבל בחדש חסר - מחזירין אותו.	אמימר:										■				◇	ל:
מכדי רב טעמא קאמר, מה לי חסר ומה לי מלא אלא, לא שנא.											■				◇	ל:
הדרן עלך תפלת השחר															◇	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש.											■	ל:	
חסידיהם הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין, כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים.											■	ל:	
אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו, ואפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.											■	ל:	
מנא הני מילי?											^	ל:	
דאמר קרא: (שמואל א' א') והיא מרת נפש.	רבי אלעזר:										!	◇	ל:
ממאי? דילמא חנה שאני, דהות מרירא לבא טובא											ז	ל:	
מהכא: (תהלים ה') ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך.	אלא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇	ל:
ממאי, דילמא דוד שאני, דהוה מצער נפשיה ברחמי טובא											ז	ל:	
מהכא: (תהלים כ"ט) השתחוו לה' בהדרת קדש, אל תקרי בהדרת אלא בחרדת.	אלא אמר רבי יהושע בן לוי:										!	◇	ל:
ממאי? דילמא לעולם אימא לך, הדרת ממש, כי הא דרב יהודה הוה מצוין נפשיה והדר מצלו?											ז	ל:	
מהכא: (תהלים ב') עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:										■ !	◇	ל:
מאי וגילו ברעדה?											^	ל:	
במקום גילה שם תהא רעדה.	רב אדא בר מתנא אמר רבה:										!	◇	ל:
אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר: וגילו ברעדה כתיב	[רבה]										o	◇	ל:
אמר ליה: אנא תפילין מנחנא.	[אביי]										o	◇	ל:
רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא, חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר ליה, (משלי י"ד) בכל עצב יהיה מותר, כתיב	[רבי זירא]										o	◇	ל:
אמר ליה: אנא תפילין מנחנא.	[רבי ירמיה]										o	◇	ל:
מר בריה דרבינא עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קבדחי טובא, אייתי כסא דמוקרא, בת ארבע מאה זוזי, ותבר קמיהו, ואעציבו.	[מר בריה דרבינא]										o	◇	ל: